

RASPORED SVETIH MISA
14. 01. 2019. – 20. 01. 2019.

PONEDJELJAK, 14.01.2019., Srećko, Rajko

7 sati

UTORAK, 15.01.2019., Sveta Anastazija-Stošija, djevica i mučenica

7 sati

18 sati 1)ALOJZIJA Golojuh, 30. dan 2)ZDENKA i MATO Čičak 3)LJUBOMIR Jugović, LJUBICA i PAVAO Krkuc 4)ob. Gornik, Janko st. i ml., BARA i DALIBOR Gornik i JURA Stanišić 5)SANJA Odić, god. 6)IVAN Lovrenčić 7)IVAN Markušić, god. 8)EUGENIJA, IVAN i LUKA Vić

SRIJEDA, 16.01.2019., Marcel, Mislav

7 sati

18 sati 1)MARA i JANKO Pavković, god.

ČETVRTAK, 17.01.2019., Sv. Antun Opat

17 sati MISA U ČABDINU

18 sati + za pokojnog ANTUNA i sve pokojne iz ob. Abramović i Vancaš

PETAK, 18. 01. 2019., Priska, Biserka

7 sati

18 sati 1)STANKO i ALOJZIJA Slugečić, DRAGICA, MIJO i STJEPAN Rubinić, god. 2)DRAGICA Rak, 30 dan. i pok. iz ob. Rak i Šafran 3)STJEPAN Navoj, god. 4)DANICA Baloban, god. 5)FRANCISKA Sirovica, 30. dan 6)ROZA, god. i NIKOLA Mustaf 7)VINKO Razum, god. 8)STJEPAN Mišić, god. i pok. iz ob. Mišić 9)IVAN Šolić i JURA i BARBARA Stanišić 10)BARICA Rubes, 7. dan 11)BARICA Malešić, god.

SUBOTA, 19. 01. 2019., Mario, Ljiljana, Marta

18 sati

NEDJELJA 20. 01. 2019., DRUGA NEDJELJA KROZ GODINU

7,30 sati + MIJO Samarin

9 sati PRO POPULO

11 sati

18 sati + IVAN i JAGICA Cvilinder, IVICA i ANA Tonković

Cvetković 9,30 sati + pok. iz ob. Borković i Bakšić

ŽUPNI LISTIĆ ŽUPE SV. NIKOLE B.,

JASTREBARSKO

13.01. 2019. – 20. 01. 2019.

br. 160

KRŠTENJE GOSPODINOVO

13. siječnja 2019.

Pričesna pjesma

Evo onoga za kog Ivan
posvjedoči: Ja sam to
vidio i svjedočim:
On je Sin Božji!

Knjiga proroka Izaije
Iz 42, 1-4.6-7

„Evo sluge mojega koga podupirem,
mog izabranika, miljenika duše moje.

Na njega sam svoga duha izlio,
on će donijeti pravo narodima.

Vikati neće, neće bučiti,
glas mu se neće čuti po trgovima.
Trske napuknute prelomiti neće,
stijenja što tinja neće ugasiti.

Po istini on će donijeti pravo,
neće sustati niti smalaksati
dok na zemlji ne uspostavi pravo.

Otoci žude za naukom njegovim.
Ja, Gospodin, u pravdi te pozvah,

čvrsto za ruku te uzeh;
oblikovah te i postavih za savez narodu
i svjetlost pucima,
da otvoriš oči slijepima,
da izvedeš sužnja iz zatvora,
iz tamnice one što žive u tami.“

Jedan od nas

Gdje zapravo tražimo Boga? Jedni ga traže u čudesima prirode, drugi u dostignućima znanosti ili umjetnosti, treći pak možda u apstraktnim misaonim prostranstvima. Pokoji ga možda nalazi u svečanim bogoslužjima, u glazbi ili možda misli da ga je našao ako obdržava određene zapovijedi, propise ili rituale.

Zasigurno, u svemu tome moguće je naći tragove Božje prisutnosti, moguće je naslutiti tko je Bog. Svi ti tragovi navode nas na pomisao kako je On zapravo neizmjerljivo velik i silan – neshvatljiv i strašno daleko. To s jedne strane stoji: On jest nepojmljiv i velik, ali s druge strane – moguće ga je naći, moguće ga je prepoznati, moguće ga je dohvatiti. To nam želi poručiti i posvijestiti i blagdan Krštenja Gospodnjega.

On, koji je Gospodar svijeta, ulazi u taj isti svijet kao čovjek – pridružuje se mnoštvu grešnih ljudi na obali Jordana. Bez kraljevskih oznaka, bez simbola vlasti i moći, bez počasne garde, bez posebnih prava i titula. Stoji u mnoštvu grešnika kao jedan od njih – a ipak je sasvim drukčiji – jer je ljubljeno Božji Sin. Ivan Krstitelj je ustuknuo prepoznavši u Isusu koji pred njega stupa Mesiju, Sina Božjega, Gospodina. Ipak, »da bi se ispunila pravednost«, krsti Isusa kao i mnoštvo grešnika koje u obrednom krštenju traži oprostjenje i spasenje. Kakve li proturječnosti?! Pravednik stoji među grešnicima, Spasitelj među onima koji vape za spasenjem, Gospodar svijeta među nama ljudima kao jedan od nas!

Taj blagdan želi nam posvijestiti i činjenicu kako Bog i danas želi upravo po nama – koji smo u Isusovo ime kršteni – biti prisutan i prepoznatljiv u ovome svijetu. Po krštenju smo postali Božje vlasništvo, postali smo djeca Očeva, braća Kristova, postali smo, svaki pojedini, ljubljeno dijete, ljubljena kći i ljubljeno sin, »u kojemu je Ocu sva milina«... Stvoreni smo nanovo, odozgo, silom Duha Svetoga, odabrani smo od Boga da budemo svjedoci njegove ljubavi u ovome svijetu.

Ivan apostol u poslanici kaže: »Djeca se Božja zovemo i jesmo!« Djecom se Božjom – kršćanima, doduše, i kao pojedinci i kao narod, priznajemo, čak i ponosimo – pitanje je samo: Koliko to stvarno i jesmo?! Odražava li naš svakodnevni kršćanski život sukladnost s porukom Isusova evanđelja? Koliko smo dosljedni i vjerodostojni kršćani, donosi li naša opečaćenost Duhom Svetim u krštenju plodove? Kad se već Isus priznao »jednim od nas« – svojim rođenjem kao čovjek, krštenjem u Jordanu, žrtvom ljubavi na križu »za nas i naše spasenje« – priznajemo li se i mi Njegovim služeći jedni drugima u ljubavi, po njegovu primjeru?

Krštenje Gospodinovo godine C (Lk 3,15-16.21-22)

*“Blagoslivljaj, dušo moja, Gospodina! (Ps 104,1)
Kako su brojna tvoja djela, Gospodine!” (Ps 104,24)*

Isus dolazi na Jordan, rijeku koja dijeli pustinju od Obećanje zemlje, ondje gdje je oslobođeni narod uveden u zemlju obećanja.

Pri svakom krštenju djeteta ponavlja se isti prizor i govori isti glas: “Ti si sin moj, Ljubljeno! U tebi mi sva milina!” To bi se još moglo reći kao: Ti si moj ponos, ti si moja radost! Na svakom krštenju, Bog je svakome od nas tako rekao: Ti si moje ljubljeno dijete, moja radost, moja ljubav!

Dakle: dijete sam Božje ljubljeno, subaštinik neba. Neka me te riječi uvjere da je zemlja lijepa jer na njoj postojim, da me nebo čeka za koje sam određen! Gospodine! Otvori nam srca da čujemo ovaj Tvoj glas! Daj da mi, Tvoja djeca, nanovo rođena iz vode i Duha Svetoga, trajno ostanemo u Tvojim ljubavi! Amen.

Sv. Antun opat, 17. siječnja

Sveti Antun opat rođen je u Komi (Egipat) oko 250.g. u bogatoj i uglednoj obitelji. Nakon smrti roditelja rasprodao je sve nasljedstvo i podijelio siromasima. Odlazi živjeti u Libijsku pustinju sa željom da se više poveže s Bogom. Živio je u špilji, gojio stoku i obrađivao mali vrt. Tamo ostaje 20 godina. Zatim odlazi u Aleksandriju da brani kršćane pred Maksimilijanovim progonom. Zbog njegova pustinjačkog i svetačkog ugleda nitko ga se nije usudio dirati. U pustinju se vraća 311. g., ali s brojnom mladeži koja je željela da im bude duhovni vođa i da dijeli život njima. Uskoro ih je bilo na tisuće i tako je nastao prvi samostan. Sv. Antun umire 356. g. u dobi od 105 godina. Narod ga štuje kao zaštitnika domaćih životinja, a posebno svinja.

Župni oglasi:

- Mise kroz tjedan ponovno su ujutro u 7 sati i navečer u 18 sati.
- U četvrtak, 17. siječnja 2019. godine, na svetkovinu Sv. Antuna Pustinjaka misa je u Slavetiću u 11 sati i u Čabdinu u 17 sati.
- Vjeronauk za prvopričesnike, krizmanike i ostale razrede je po redovitom rasporedu.
- Vjerski tisak: Glas Koncila